

cichocki

JACEK WIESŁAW CICHOCKI

Jacek Wiesław Cichocki urodził się 26 maja 1954 roku w Warszawie. Tam też w 1974 roku ukończył Technikum Elektroniczno-Mechaniczne (w klasie o specjalności elektroniczne maszyny matematyczne). W 1979 roku uzyskał na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej tytuł magistra inżyniera w specjalności Aparatura Elektroniczna (dyplom z wyróżnieniem). W latach 1979–1981 uczęszczał na studia doktoranckie na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej. W latach 1982–1983 odbył roczną służbę wojskową (w tym praktykę w Wojskowym Instytucie Łączności w Zegrzu). Od 1982 roku pracuje w Instytucie Radioelektroniki Politechniki Warszawskiej, jako asystent, starszy asystent, adiunkt (1992–2008) i docent (od 2008 roku). W 1992 roku uzyskał na Politechnice Warszawskiej stopień doktora nauk technicznych za wyróżnioną pracę *Pomiar parametrów rezonatorów kwarcowych metodami transmitancyjnymi bez precyzyjnego dostrajania źródła sygnału do rezonansu* (promotor — profesor Adam Fiok).

Działalności naukowo-techniczna Jacka Cichockiego dotyczyła w początkowym okresie metod i systemów automatycznego pomiaru parametrów rezonatorów kwarcowych, m.in., w latach 1978–1991 uczestniczył w zespołach opracowujących specjalizowane systemy pomiarowe dla Zakładów Podzespołów Radiowych „Omig” (dwie drugie nagrody zespołowe w konkursach „Mistrza Techniki NOT” w 1983 i 1986 roku, 1 patent indywidualny). Od 1992 roku zajmuje się głównie

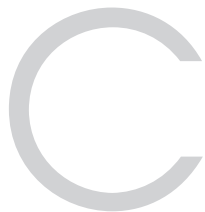

zagadnieniami pomiarów sygnałów i urządzeń radiowych, a od 2003 roku — również systemami ultraszerokopasmowymi. W latach 1992–2005 wykonano w Instytucie Radioelektroniki Politechniki Warszawskiej (w części pod jego kierownictwem) liczne prace naukowo-badawcze i wdrożeniowe na rzecz administracji łączności (początkowo — Państwowej Agencji Radiokomunikacyjnej, a następnie Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty); zrealizowano m.in.: systemy monitorowania widma radiowego, sprzęt i oprogramowanie systemów pomiarowych do badań urządzeń radiowych oraz system namierzania źródeł emisji radiowych. W latach 2006–2010 uczestniczył w realizacji europejskiego projektu SAFESOT (*Smart Vehicles on Smart Road*). Głównym osiągnięciem zespołu z Instytutu Radioelektroniki Politechniki Warszawskiej było zbudowanie systemu względnej lokalizacji pojazdów z wykorzystaniem sygnałów ultraszerokopasmowych (UWB).

W działalności dydaktycznej Jacek Cichocki koncentruje się na zagadnieniach systemów komórkowych oraz technik pomiarowych w ra-

Słowa kluczowe

- radiokomunikacja
- miernictwo radioelektroniczne

Cdioelektronice (w tym drugim obszarze kontynuując osiągnięcia zespołu utworzonego przed laty przez profesora Adama Fioka). Zaproponował i opracował kilka nowych przedmiotów (wykładów i ćwiczeń laboratoryjnych), są to m.in.: „Pomiary urządzeń radiowych”, „Pomiary nadajników i odbiorników”, „GSM i systemy komórkowe 3 generacji”, „System UMTS” i „Cyfrowe systemy komórkowe” (3 ostatnie — wspólnie z Jerzym Kołakowskim, w przypadku ostatniego z przedmiotów — opracował również wersję dla studiów niestacjonarnych). Od wielu lat prowadzi i aktualizuje przedmiot „Miernictwo radioelektroniczne”, przygotował także jego wersję dla studiów niestacjonarnych. Opracował również i prowadził ćwiczenia laboratoryjne z innych przedmiotów (m.in. z „Podstaw radiokomunikacji”).

Jacek Cichocki wniósł istotny wkład w rozwój wielu form kształcenia ustawicznego na Wydziale. Jest współautorem dwóch przedmiotów wykładanych w ramach Studium Podyplomowego „Radiokomunikacja” (do 2006 roku) oraz autorem koncepcji programowej, członkiem Rady Programowej i Kierownikiem Studiów Podyplomowych „Systemów Transmisji Radiowej i Techniki Multimedialnych” STRIM (pierwsza realizacja 2009/2010), w ramach tych Studiów prowadził wykłady z 2 przedmiotów. Jacek Cichocki jest także autorem wielu szkoleń realizowanych w ramach „Studium RADEM”, prowadzonego przez Instytut Radioelektroniki Politechniki Warszawskiej, w tym współautorem cyklu kursów z zakresu podstaw systemów komórkowych adresowanych do odbiorców o różnym stopniu zaawansowania technicznego (przeszkolono łącznie ponad 600 osób). Prowadzi również regularnie kursy o tematyce pomiarowej (m.in. dla pracowników Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Urzędu Komunikacji Elektronicznej).

Dorobek publikacyjny Jacka Cichockiego w obejmuje ponad 50 artykułów i doniesień konferencyjnych (również współautorskich). Jest współautorem skryptu *Podstawy radiokomunikacji* — laboratorium oraz podręcznika akademickiego *UMTS — system telefonii ko-*

mórkowej trzeciej generacji, napisanego wspólnie z Jerzym Kołakowskim (WKiŁ, Warszawa 2003, wydanie drugie zmienione i rozszerzone — 2007); jest to nadal jedyna wydana w Polsce książka o tym zakresie tematycznym.

Jacek Cichocki bierze czynny udział w pracach organizacyjnych na rzecz społeczności akademickiej. Od 2002 roku jest członkiem Rady Wydziału, w latach 2006–2008 był członkiem Uczelnianej Komisji Dyscyplinarnej ds. Nauczycieli Akademickich, od 2008 roku jest członkiem Komisji Kształcenia oraz Komisji Historii i Tradycji Rady Wydziału EiTl, a także Wydziałowej Komisji Akredytacji Przedmiotów.

W ostatnim okresie Jacek Cichocki aktywnie uczestniczy w opracowywaniu i wdrażaniu nowych programów nauczania na Wydziale, m.in. jako kierownik specjalności Radiokomunikacja i Techniki Multimedialne (od 2009 roku), i przewodniczący zespołu opracowującego program studiów drugiego stopnia tej specjalności.

Jacek Cichocki współdziała w organizowaniu corocznych Krajowych Konferencji Radiokomunikacji, Radiofonii i Telewizji (KKRRiT), w latach 2004 i 2009 był przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego, a od 2008 roku jest również członkiem Komitetu Programowego tej konferencji.

Za działalność dydaktyczną, i naukową był wyróżniany, m.in. zespołowymi nagrodami ministrów: Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (1986, za działalność naukową) i Edukacji Narodowej (1999, za działalność dydaktyczną — współdziałał w opracowaniu i wdrożeniu nowych form kształcenia ustawicznego w zakresie radiokomunikacji), nagrodami Rektora Politechniki Warszawskiej (1984, 1991, 1993, 1999, 2000, 2004, 2005 i 2008), odznaką resortową „Zasłużony dla Łączności” (2000) i Złotym Krzyżem Zasługi (2001).

Gdyby miał więcej wolnego czasu (i nie tylko), poświęciłby go przede wszystkim na muzykę i podróże.

Jest żonaty, ma córkę i syna.

